
Díky za statečnou a čestnou politiku, Václave!

Díky za statečnou a čestnou politiku, Václave!

Jaký byl první rok České republiky bez Václava Havla? Nad tím se 18. prosince, v den výročí úmrtí bývalého českého prezidenta, zamýšlel prof. PhDr. Jan Sokol, CSc., Ph.D., který patřil mezi ty, kdo loni na pietním shromáždění v Karolinu Univerzity Karlovy uctil krátkou vzpomínkou památku významného českého politika a dramatika.

Už pár let nebylo Václava Havla moc slyšet, ale stále tu byl, někde v soukromí, ale mezi námi. Možná až trochu dětinsky jsme v něm cítili jakousi záruku pro nejhorsí časy, proto byla jeho smrt tak těžká rána.

V mediální vřavě prvních týdnů jsme vzpomínali, jak nás kdysi probouzel z letargie normalizačních let, kdy se všem zdálo, že se nedá dělat vůbec nic. Svým plachým a nehlučným způsobem dával lidem kolem sebe odvahu a naději a ukázal cestu, jak se minulému režimu postavit.

Po roce se média věnují docela jiným věcem, komunisté sklízí úspěchy a prezidentův mluvčí si může dovolit na Havla kydát páchnoucí obsahy své vlastní duše. To je „politika“ v tom nejhorším smyslu slova, pravá příčina našich veřejných malérů. Hanba těm, kdo to přivedli až takhle daleko. Jenže právě Havel nás naučil, že na veřejné špinění a pomluvy nesmíme tolik dát. Díky němu jsme pak zažili i jinou politiku, dokonce i ve svých omylech vždycky statečnou, čestnou a velkorysou, nezávislou na kmotrech a novinářských patolízalech. Na to nesmíme zapomenout a dá-li Bůh, třeba ji ještě někdy zažijeme. Václave, díky Vám za to!